

вестника № 6

KRESTNA DOROHA

HOSPODA NAŠEHO ISUSA CHRISTA

Sostavil :

SVJAŠČ. ŠTEFAN PAPF

PREŠOV 1947

KRESTNA DOROHA

Hospoda našeho Isusa Christa

Sostavil:

svjašč. STEFAN PAPP

P R E Š O V 1. 9 4 7

Kníhtlačiareň Nakladateľského družstva s r. o. v Prešove.

Eparchiaľnoje praviteľstvo v Prešovi.

Čís: 115/47-Muk.

Pečatati pozvoľaju

Prešov, 24. I. 1947.

† P A V E L v. r.
episkop

Všetky práva vyhradzuje šì autor.

Krestna doroha.

1. Pod „Krestnoju Dorohoju” rozumie sa tá strastnú cestu, ktorú Isus, nesúc kríž, prešiel z miesta odsúdenia na Golgotu, a tam za nás umrel.

2. Počiatok Krestnoj Dorohy dôstojne odvodíme od Prečistoj Divy Mariji. Diva Marija prvá skončila Krestnu Dorohu vtedy, keď vyprevádzala Jedinorodného Syna na Golgotu. Touto cestou sa aj vracala po pochovaní Isusa, a neskoršie v živote, ako svedčí pápež Lev X., často navštevovala strastnú cestu Kristovu.

3. Mnohí prví kresťania nasledovali Preč. Divu, a v neskorších storočiach každý rok, zo všetkých koncov sveta prichádzali do Jeruzalema veľké masy veriacich, aby navštívili Krestnu Dorohu Isusa.

4. Časom na vážnejších miestach strastnej cesty Krista postavené boli stanice, (ktorých bolo viac, teraz máme štrnásť), a rímski Otcovia, aby podnietili nábožnosť veriacich, nadeľovali veľké odpustky návštevníkom Jeruzalemskej Krestnej Dorohy.

5. Keď sa Svätá zem dostala pod nadvládu Turecka, a ísť do Jeruzalema bolo životu nebezpečné, vtedajší Svätý Otec dovolil postaviť jeruzalemské stanice Krestnoj Dorohy i u nás v cerkvách, s tými istými odpustkami, ako jeruzalemské stanice.

Na nasledujúce veci treba obrátiť pozornosť:

1. Aby sme dosiahli odpustky, musíme končiť Krestnu Dorohu v cirkvi, alebo na miestach, kde sú

stanice Krestnoj Dorohy, alebo aj doma pred krížom, obdareným odpustkami Krestnoj Dorohy. Keďže končiaci Krestnu Dorohu získavajú veľké lásky, snažme sa mať krížik, obdarovaný odpustkami Krestnoj Dorohy.

2. Odpustky dané na Krestnu Dorohu, každý môže obetovať za seba (odpustenia hriechov, zdravia, duševnú silu atď.), alebo za duše v očistci, ale za iných žijúcich obetovať nemože. Koľko ráz končíme Krestnu Dorohu, toľko ráz dosiahneme odpustky.

3. Lepšie je, keď prechádzame od stanice k stanici; ale toto nie je nevyhnutné, hlavne vtedy, keď je tam veľa ľudí. V tom prípade, stačí, keď s jedného miesta sa obrátíme ku vykonávanej stanici. Keď je však niekto len myšlienkami obrátený ku stanici, a očami sa tam nepozera, odpustky nedosiahne. Na Otčenáš a Bohorodice Divo pri každej stanici kľakneme, keď sám končíš kľaknúť nemusíš, ale keď spoločne kľaknúť sa musí.

4. Keď chceš dosiahnuť odpustky, podľa predpisu skončíš každú stanicu a pri každej stanici pri slovách: „Preterpivyj za nas strasti...” ľutuj, že si svojimi hriechami urazil Hospoda Boha.

5. Keď nevieš čítať a sám chceš končiť Krestnu Dorohu, urob toto: Pred oltárom ľutuj za hriechy a urob predsavzatie v sebe, že návštevou staníc Krestnoj Dorohy chceš rozjímať o mukách Isusa Krista, a dosiahnuť odpustky (pre seba, alebo pre duše v očistci.) Po tomto rad-radom navštív každú stanicu, pri každej uvažuj krátko o tom čo stanica predstavuje (čo je na obraze namaľované). Pri každej stanici sa na kolenách pomodlí Otčenáš, Bohorodice Divo raz,

i ľutujúc za hriechy hovor: „Preterpivýj za naš strasti, Isuse Christe, Syne Božíj, pomiluj nas.” Po skončení stanice pred oltárom sa pomodli 5 Otčenášov a 5 Bohorodice Divo, na česť 5 rán Kristových.

6. Nemocní (ľahšie nemocní): Držať v rukách krížik s odpustkami Krestnoj Dorohy, a pomodliť sa 20 Otčenášov, 20 Slava Otcu a 20 Bohorodice Divo. Nervove nemocní, ktorí sa nemôžu pomodliť tieto modlitby, dosiahnu odpustky, keď pobožkajú krížik, obdarovaný odpustkami Krestnoj Dorohy, alebo aspoň sa pozrú naň a vyslovia modlitbu: „Isuse Rozpjatyj pomiluj mja.” Ťažkonemocní, ktorí nemôžu ani takú krátku modlitbu vykonať, dosiahnu odpustky, keď len skrušene sa pozrú na kríž s odpustkami Krestnoj Dorohy, alebo ho pobožkajú.

7. Pri cestovaní: Kríž obdarovaný odpustkami Krestnoj Dorohy držať v ruke, hoci aj vo vrecku. Pomodliť sa 20 Otčenášov, 20 Slava Otcu, 20 Bohorodice Divo (14 za jednotlivé stanice, 5 na česť rán Kristových a 1 na úmysel Sv. Otca).

Kto odchodí od seba Krestnu Dorohu a jej odpustky, ten drahý poklad, neľúbi svoju dušu. Tých, ktorí ju často končia, Isus poblahosloví na zemi a v nebi, u tých je každočasná nádej na večnú blaženosť v kráľovstve Božom.

Ustav končenia Krestnoj Dorohy.

Krestna Doroha končitsja; 1. Jak bohoslužebna, —
abo 2) jak privatna molitva.

Jak bohoslužebna, — končitsja Krestna Doroha v

seredy i pjatnicy ta ned'ili Velikoho Postu, — jak takož posli potreby i v inšij čas. Osnovnyj postup pri končenu je navedenyj v samej Krestnoj Dorohi, — tut liše važni primičania. — Premudrost' prosti, uslyšim... svjaščennik spivaje liše pered peršoju stacijeu, — pered dalšimi čitaje zrazu slova Evanhelija. — Evanhelie pri každoj stacii svjaščennik ne zakončuje čitati (zakončujučim tonom), — ale čitaje vse na prodolženije (jak na Velikdeň: Vo načali bi Slovo), tomu što vsi časti z Sv. Pisma, navedeny pri staciach, skladajut odno cile Evanhelie Krestnoj Dorohy. Evanhelie zakončujetsja (melodia zakončenia čitanja Evanhelija) až u 14-oj stacii, i todi narod na znak zakončenia Evanhelija spivaje: „Slava dolhoterpimiju tvojemu...” — Po pročitanii navedenoj pri stacii častiny Evanhelija, — Lik spivaje navedenu pri staciach stichiru. — Molitva: Otče naš — Bohorodice Divo, — molitsja pri každoj stacii kolimopreklošše, — i to na polovinu svjaščennik na polovinu virniki. „Preterpivyj za nas strasti...” Lik spivaje, — a svjaščennik doty perechodiť do obrazu dalšoj stacii.

De v cerkvi ne suť obrazy Krestnoj Dorohy, — tam svjaščennik otpravľaje Krestnu Dorohu pered Rozpjatjem, abo pered amvonnym obrazom Spasitel'a.

Zamitka: Koli ne je svjaščennika, Krestnu Dorohu, jak bohoslužebnu, možut spivano končiti i sami virniki. Častinu z Evanhelija perečituje todi meditujuči ticho každyj osobisto z svojej knižočky, — a stichiry spivajut razom; takož molitvy: Otče naš, Bohorodice Divo i Preterpivyj za nas — molatsja i spivajut razom.

Pravidlo končenia Krestnoj Dorohy ako súkromnej modlitby:

Krestnu Dorohu možno v každom čase končiť ako súkromnú modlitbu. Vtedy začíname: „Molitvami...“ a číta sa všetko za radom, len vynechávame „O ježe spodobitisja nam... i Vonmim“. Zakončuje sa klaňiac, modlitbou „Poklon pjati jazvam...“ a slovami „Vo imja Otca...“

Pri súkromnom končení Krestnoj Dorohy, po časti z Evanjelia a stichirach je dobre meditujuúc (uvažujú) dlhšie zastaviť sa pri každej stanici. V kostole môžeme samy prechádzať od stanice k stanici, a doma sa modlíme pred obrazom. Môžem sa modliť aj tak, že každý večer, pri večerných modlitbách odpravím vždy jednu stanicu, alebo keď prechádzam popri cirkvi, to vždy na niekoľko minút skočím navštíviť Eucharistijného Isusa; a vtedy môžem skončiť aspoň jednu stanicu, Krestnoj Dorohy.

Pravda, končiac Krestnu Dorohu týmito dvoma spôsobami, ako aj končiac tam, kde niet stáníc Krestnoj Dorohy, alebo nedržiac v rukách krížik obdarovaný odpustkami Krest. Dorohy, odpustky nedosiahneme, ale veľkými láskami, tak potrebnými nám, Isus isto štedre nás obdaruje. Zaoštarajme si krížik obdarovaný odpustkami Krestnoj Dorohy, a vtedy držiac ho v ruke a modliac sa Krestnu Dorohu, či doma, alebo v poli, alebo na ceste, — všade dosiahneme odpustky.

KRESTNA DOROHA

HOSPODA NAŠEHO ISUSA CHRISTA.

(Jak je svjaščennik, to vzjavši na sebe bahrjanyj ep'tra-
chiľ, i stavši pered carskimi dvermi, začinaje: Blahosloven
Boh naš, vsehda ... Lyk: Amiň. — Jako ne je svjaščennika,
todi:)

Molĭtvami svjatyh Otec našich, Hospodi Isuse
Christe, Bože naš, pomiluj nas. Amiň.

Slava tebi, Bože naš, slava tebi.

Carju nebesnyj — Svjatyj Bože: 3, — Slava: i nyňi
— Presvjataja Trojce — Hospodi pomiluj 3. — Sla-
va: i nyňi. Otče naš, — Jerej: Jako tvoje jest' carstvo.
— Amiň.

Jerej v bahrjanom feloni kadit' oltar cerkov i staci.
— Lik: Hospodi pomiluj, 12 raz. — Slava: i nyňi:
— Prijdite poklonimsja: 3 raz.

Psalm 141.

Hlasom moim ko Hospodu vozzvach, hlasom moim
ko Hospodu pomolichsja.

Proliju pred nim molenije moje: pečal' moju pred
nim vozvišču.

Vnehda izčezati ot mene duchu mojemu, i ty poznal
jesi stezi moja: na puti sem, po nemuže choždach,
skryša siť mňi.

Smotrja odesnuju i vozhl'adach, i ne bi znajaj me-
ne: pohybe bihstvo ot mene, i niť vzyskajaj dušu
moju.

Vozzvach k tebi Hospodi, rich: Ty jesi upovamije moje, časť moja jesi na zemľi živych.

Voňmi moleniju mojemu, jako smirichsja zilo: izbavi mja ot hoňasčich mja, jako ukripišasja pače mene.

Izvedi iz temnicy dušu moju, ispovidatisja imeni tvojemu:

Mene ždut pravednicy, dondeže vzdasi mňi.

Slava: i nyňi: Alliluja 3. Slava strastem tvojim.

Trop. hl. 2. — Iskupil ny jesi ot kľatvy zakonnyja, čestnoju tvojeju Kroviju, na kresti prihvozdivsja, i kopijem probodsja, bezsmertije istočil jesi čelovikom, Spase naš, pomiluj nas.

Na kond. hl. 6. — Slava: i nyňi: Kto dať mi vodu i slez istočniki, — Bohonevistnaja Diva vzyvaše, da vozplaču sladkoho mi Isusa.

(I sľiduje stacia 1. — Jak je jerej, — toďi: O ježe spodobitisja nam... Mír vsim... Premudrosť prosti, uslyšim svjatoho Evanhelija, ot Maťteja svjatoho Evanhelija, čtenije. — Lik: Slava strastem tvojim Hospodi. — Jerej ide do staci 1-oj, — i tam: Voňmim, — čítaje Evanhelije).

I. Isusa zasuzdajut na smert'

Utru byvšu, sovít sotvoriša vsi archijereje i starcy řudstiji na Isusa, jako ubiti jeho. I svjazavše jeho vedoša, i predaša jeho pontijskomu Pilatu ihemonu. — I jehda naň hlaholachu archijereje i starcy, ničesože otviščavaše. — Sobravšimsja že jim, reče jim Pilat: koho choščete otpušču vam. Varavvu li ili Isusa hlaholemoho Christa. — Archijereje že i starcy nastiša narody, da isprosjať Varavvu, Isusa že pohubjat. — Hlahola jim Pilat: čto ubo sotvorju Isusu, hlaholemomu Christu. Hlaholaša jemu vsi: da raspjat budet. — Ihemon že reče: koje ubo zlo sotvori. Oni že izľicha vopijachu, hlahoľušče: da propjat budet. — Tohda otpusti jim Varavvu: Isusa že biv predade jim, da j eho propnut.

(Mt. 27, 1, 2, 12, 17, 20, 22, 23, 26.).

Stich. hl. 1. Prijdite vsi virniji,, — Sladčajšoho Isusa ublažim, — jechože zločestiviji řudi nepčvinni na smert' osudiša, — přiľižno mol'aščisja Jemu: — Vladyko, sudije živych i mertvych, — spodobi nas, da vsi my pred Toboju, — proščenije i milost' obrjaščem.

Otče naš — Bohorodice Divo
(koľinopriklonše)

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. Amiň.

(kolinoprekľonše)

11. Isus bere na sebe krest

(Tohda) voianny vedoša Isusa vnutry dvora, — i jehda poruhašasja jemu, — oblekoša jeho v rizy svo-ja, i vedoša jeho na propjatije. (Mk. 15) 16, 20). — I nosja krest svoj, izyde (Isus) vo hlaholemoje lob-noje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Holhofta. (Jo. 19, 17).

Stich hl. 8. — O, kto ne vosplačetsja tep'li, — zrjašče Ahnca Božija drevom krestnym obremenenna, — na nemže poči kl'atva hrichovnaja: velije čelovikol'ubije Tvoje Hospodi, — podažd' nam da i my krest naš v terpiniji ponesem, — i tako dostojny da budem, — blahodatej kresta Tvojeho.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Bo-žij, pomiluj nas. — Amin.

III. Isus peršij raz padae pod faharom kresta

„Pojemše že Isusa, i vedoša. — i nosja krest svoj, izyde vo hlaholemoje lobnoje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Holhofta. (Jo. 19) 16, 17. — Reče Isus učnikom svojim: ašče kto choščet po mni iti, da otveržetsja sebe, i vozmet krest svoj, i po mni hrjadet. (Mt. 16, 24.)”

Stichira (na Kond. hl. 3.) Tvojim krestom Christe spase, vozstavi ny padasyjasja nričnom, nastavi nas na istinnu tvoju, i izbavi nas ot sitej vražičich, — Prosviti, osvjati i spasi nas.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

IV. Isus stričaje Prečistu Ďivu Mater †

— Bjachu že tu i ženy mnohi izdaleča, zrzašče, jaže idoša po Isusi ot Galileji; — (Mt. 27, 55). — Stojachu pri kresti Isusovi Mati jeho, i sestra Matere jeho, Marija Kleopova, i Marija Mahdalina. (Jo. 19, 25.).

Pripiv z Stritenija čto pojetsja misto Dostojno: Bohorodice divo, upovanije christianov, pokryj sobľu-di i spasi na t'a upovajuščich. O Christe vsich Carju, podažd' mi slezy teply, da plaču moju dušu, juže zli pohubych.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Bo-žij, pomiluj nas. — Amin.

V. Isus druhij raz padae pod faharom kresta

Reče Isus učenikom svojim: Prijďte ko mñi vsi truždajuščijisja i obremeneni, i az upokoju vy. Vozmite iho moje na sebe, i naučitesja ot mene, jako krotok jesm i smiren serdcem: i obrjaščete pokoj dušam vašim. Iho bo moje blaho, i bremja moje lahko jest'. (Mt. II. 28, 30).

Stichira na pod. hl. 1: Nebesnych činov: Pače bludnicy, Blaže, bezzakonovav, slez tuči nikakože tebi prinesoch: no molčanijem molasja pripadaju ti, Puboviju oblobyzaja prečistyji tvoji nozi, jako da ostavlenije mñi jako Vladyka podaši dolhov, zovušču Spase: ot skvernych dil izbavi mña.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amiñ.

VI. Sv. Veronika obtiraje lice Isusa †

— I jako povedoša jehó, — id'aše v sl'id jehó narod mnoh' l'udej. (Lk. 23, 26-27). — Bjachu že tu i ženy mnohi izdalečča zrjašče, jaže idoša po Isusi ot Halileji, služšača jemu. (Mt. 27, 55).

Na troparj, hl. 3. Prečistomu obrazu tvojemu poklaňajemsja Blahij, prosjašče proščenija prehrišenij našich, Christe Bože: voleju bo blahovolil jesi plotiju vzyti na Krest, da izbaviši, jaže sozdał jesi, ot raboty vražija, tim blahodjarstvenno vopijem ti: budi lice tvoje pred mnoju vo vsja dni života mojeho, — i povelj mñi prijti k tebi, — da so vsimi svjatymi slavľu ťa, v bezkonečnyja viky.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

VII. Isus tretij raz padae pod faharom kresta—

I nosja krest svoj, izyde vo hlaholemoje lobnoje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Holhofta. (Jo. 19, 17.) — Reče Isus svojim učnikom: iže ne priimet kresta svojeho, i v slid mene hrjadet, nist' mene do-
stoin (Mt. 10, 38).

Na Kond. hl. 6. — Duše moja, duše okajannaja, čto spiši v hrisich tvojich, — se bo Spas tvoj hrjadet iskajušče tebe, — na ramich krest nosjaj, jechože ty sozdala jesi, — vostani ubo pokajanije tvorjaj, — da ne v hrisich tvojich umreši.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Bo-
žij, pomiluj nas. — Amin.

VIII. Isus stričaje plačuči ženy

— I jako povedoša jeho — idjaše v s'lid jeho narod mnoh l'udej: i ženy, jaže, i plakachusja i rydachu jehoho. Obraščsja že k nim Isus, reče: dščeri Ijerusalimskija, ne plačitesja c' mni, obače sebe plačite i čad vašich. — Zane ašče v surovi drevi sija tvorjat, v susi čto budet. (Lk 23, 26, 27-31.).

Stich. hl. 3. — Divo preneporočnaja, Mati Christa Boha, — oružije projde Tvoju presvjatuju dušu, — jehda so ženami vidila jesi krest nosjašča Syna i Boha Tvojehoho, — jehože blahoslovennaja mol'ašči ne prestaj, — proščenje prehrišenij nam darovati.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

IX. Simon Kirenejskij pomahaje Isusovi nesti krest

— I jako povedoša jeho, jemše Simona ňikojeho Kireneja hrjadušča s sela, vozložiša naň krest, nositi po Isusi. (Lk. 23, 26).

Stich. hl. 6. Krete Christov, christijan upovanije, — zabluždšich nastavniče, — oburevajemych pristanišče, — vo branech pobida, — vselennyja utverždenije, — nedužnych vraču, — mertvych voskresenije, pomiluj nas.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

X. Iz Isusa zdirajut odežu

— I jehda priidoša na misto maricajemoje lobnoje (Lk. 23, 33), — vojiny prijaša rizy Isusovi, i sotvoriša četyri časti, kojemuždo vojину čast', i chiton. Bi že chiton ne šven, svyšē istkan vesj. Riša že k sebi: ne predrem jeha, no metnem žrebije o nem, komu budet: da sbudetsja pisanije, hlaħol'uščeje: razd'iliša rizy moja sebi, i o imatismi mojej metaša žrebije. (Jo. 19, 23-24.).

Lik: Pomiluj mja Bože, pomiluj mja.

Jerej: (spivaje podobno: Otkudu načnu plakati): Pomyšľaju deň strašnyj, jehda razoblačut dijanija moji lukavi: kako otviščaju bezsmertnomu Carju? — ili kojim derznovenijem vozzrju na sudiju bludnyj az? Blahoutrobnij Otče, Syne jedinorodnyj, Duše svjatyj, pomiluj mja.

Lik: Pomiluj mja Bože, pomiluj mja.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Bo-
žij, pomiluj nas. — Amiň.

XI. Isusa pribivajut do kresta

I nosja krest svoj, izyde Isus vo hlaholemoje loboje misto, ježe hlaholetsja jevrejski Holhofta. Id'iže raspjaša jeho, i s nim ina dva sjudu i sjudu, posred'i že Isusa. (Jo. 19, 17-18).

Na troparj hl. 5. Raspjalsja jesi mene radi, da mñi istočivši ostavlenije, proboden byl jesi v rebra, da kapli žizni istočiši mi, hvozdmí prihvodzilsja jesi, da az hlubinoju strastej tvoich vysoči deržavy tvojeja uvirjajem, zovu ti: životdavče Christe, slava krestu, Spase, i strasti tvojej.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

XII. Isus umiraje na kresti

— Bi že čas jako šestyj, i tma byst' po vsej zemli do časa devjatoho. I pomerče solnce, i zavisá cerkovnaja razdrasja posred'i: i vozhláš hlasom veliim Isus reče: Otče v ruci tvoji predaju duch mój: i siju rek, izdše. (Lk. 23, 44-46).

Jerej: spivaje: Vo čarstvii tvojem jehda prijdeši:

Lik: I. Pomjani mja Hospodi, jehda prejdeši vo carstviji tvojem.

Lik: II. Pomjani mja Vladyko, jehda prijdeši vo carstviji tvojem.

Lik: I. Pomjani mja Svjatyj, jehda prijdeši vo carstviji tvojem.

(po každom tvoritsja poklon velikij).

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amiin.

XIII. Isusa znimajut z kresta

— Pozd'i že byvšu, priide čelovik bohat, ot Arimaŕtea, imenem Josif, iže i toj učisja u Isusa. (Mt. 27, 57) — i vzjat ŕilo Isusovo. Priide že Nikodim prišedyj k Isusovi noščiju prežde, nosja smišenije smirnenno i alojno... Prijasta že ŕilo Isusovo, i obvista je rizami so aromaty. (Jo. 19, 38-40).

Na Samopodoben: hl. 2. Jehda ot dreva: — Kaja ti dnesj pisni vospojem dostojnaja, — sladčajšij naš Isuse, — ježe ŕa mertva ot dreva Arimaŕtej sňat, — ili kojimi slezami umyju tvoje ŕilo, ježe za nas na kresti umreti ne ubojasja, za sija vsja i za ŕuby tvocju neizrečennuju, — budi ti vičnaja slava i blahodarenije, — i spodobi nas da i my stradanija tvoja vsehda pominajušče, — tebi živem i v tebi umirajem, — da vo carstviji tvojim vo vik vikov slavim ŕa.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Božij, pomiluj nas. — Amin.

XIV. Isusa vkladajut do hrobu

— I prijem tילו Josif, obvit je plaščaniceju čistoju, i položi je v novim svojem hrobi, jechože izsiče v kameni: i vozvaliv kamen velij nad dveri hroba, i otyde. Bi že tu Marija Mahdalina, i druhaja Marija, siđašči prjamo hroba. — (Mt. 27, 59-61).

Lik: Slava strastem tvojim, slava dolhoterpiniju tvojemu, Hospodi.

Na Podob: Svjatych lik: — Stopy moja napravi po slovesi tvojemu, i da ne obladajet mnoju vsjakoje bezzakonije; lice tvoje prosviti na raba tvojeho, i sochraņu zapovidi tvoja; — budi stradanije tvoje mņi vo siliu, jaže ukripit, pokryjet i sochranit mja; — krov tvoja da budet mņi vo ostavlenije vsich hrichov mojich, smert' tvoja da budet mņi vo žizn' nestarijemuju.

Otče naš — Bohorodice Divo

Preterpivyj za nas strasti, Isuse Christe, Syne Bōžij, pomiluj nas. — Amiņ.

Jerej: (Kol' inopreklonše, uže pered carskimi dverima čitaje molitvu pjati jazvam Christovym).

Isuse moj sladčajšij!

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi tvojej, jaže v desnij Ruci, i moļu ťa Hospoda mojeho, jeja radi spodobi mja odesnuju tebe stati.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi tvojej, jaže v šuijej Ruci, i moļu ťa Hospoda mojeho, jeja radi ot časti šuija izbavi mja.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij, i životvorjaščij jazvi tvojej, jaže v desnij tvojej Nozi, i moľu ťa Hospoda mojeho, jeja radi nastavi mja na puť pravij pokajanja.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij i životvorjaščij jazvi tvojej, jaže v šuijej tvojej Nozi, i moľu ťa Hospoda mojeho, jeja radi ot vsjakaho puti lukavaho vozbrani noham mojim.

Poklaňajusja prečistij, presvjatij i životvorjaščij jazvi tvojej, jaže v prečistych Rebrach i v probodenim tvojem Serdci, i moľu ťa Hospoda mojeho, jeja radi sokruši okamenenje moje, serdce žestokoje porazi, i pronzi je strachom tvojim svjatym; ujazvi je ľuboviju tvojeju, da tebe Hospoda mojeho vozľubľu vsim serdcem mojim, vseju dušeju, vseju kripostiju, i vsim pomyšlenijem mojim. I džd' mi do končiny života mojeho vsehda pominati spasiteľnyja tvoja strasti, i poklaňatisja jim: —

Duše Christova, osvjati mja; ťilo Christovo, spasi mja; Krove Christova, napoj mja; Vodo ot rebra Christova, omyj mja; Strasti Christovy, ukrepite mja. —

O, blahij Isuse, uslyši mja. Ne dažd' mňi udalitisja ot ťa. — veli mňi priiti k tebi, da so vsimi Svjatymi slavľu ťa v bezkonečnyja viki, amiň.

(Jak sami končime, tođi Krestna doroha tut končitsja znamenijem sv. kresta; — Jak je Jerej, — tođi sľiduje Otpust:).

Slava Tebi Christe Bože...

Nas d'ila čelovik, i našeho radi spasenija, strašnyja strasti i životvorjaščij krest i smert' i voľnoje pohrebenije plotiju vosprijemyj, — spasenija našeho radi, Christos istinnyj ~~Boh~~ naš, molitvami...

IZDATELSTVO

„Knihy Blahovistníka“

Do sích por vyšli iz pečati:

1. J. E. Dr. Vasilij Hopko pom. episkop:
GREKO-KATOLIČESKAJA CERKOV, 1946
Storon 64 — Cina 10 Kčs.
 2. **KÁLENDAR BLAHOVISTNIKA**, 1947 Sto-
ron 152 — Cina 20 Kčs.
 3. **SV. OTEC NIKOLAJ** — Nikolajevska ihra,
1946 — Storon 16 — Cina 5 Kčs.
 4. Dr. Nikolaj Russnak, univ. prof.:
JEDINSTVO CHRISTOVOJ CERKVI, 1946
Storon 32 — Cina 5 Kčs.
 5. **IDI K JOSIFU** — devjatnica i moleben, 1947
Storon 24 — Cina 6 Kčs.
 6. **KRESTNA DOROHA**, sost. sv. St. Papp,
1947 — Storon 24 — Cina 7 Kčs.
-

Zakazati možno v Izdatel'stvi „Knihy Blahovistníka“, Prešov, Masarykovo nám. č. 3.